

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Opas tapahtumien tuottamiseen

Nuorisotapahtumat nuorisotyön välineenä

Tatu Raatikainen & Teemu Pehkonen

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Arvioitavaksi jättämisaika 11 / 2017

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Tatu Raatikainen, Teemu Pehkonen	Sivumäärä 32 ja 1 liitesivua
Työn nimi Opas tapahtumien tuottamiseen - Nuorisotapahtumat nuorisotyön välineenä	
Ohjaava(t) opettaja(t) Kimmo Lind	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Tornion Nuorisotoimi, Markku Lukkariniemi	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tavoitteena on kehittää Tornion nuorisotoimen tapahtumatoimintaa. Toimintaa kehitämme olemme luoneet oppaan, joka sisältää käytännöllisiä ohjeita tapahtumien suunnitteluun sekä toteutukseen.</p> <p>Produkti on tehty tilaustyönä Tornion nuorisotoimelle, joka järjestää vuodessa useita erilaisia tapahtumia ja tuottamamme oppaan avulla on tarkoitus innostaa nuoria tekemään sellaisia tapahtumia, joiden sisältö kiinnostaa heitä itseään. Luomamme oppaan kohderyhmänä on nuoret ja nuorten kanssa työtä tekevät tahot. Opas on kirjoitettu erityisesti nuorta lukijakuntaa silmällä pitäen. Työ on kohdistettu Tornion alueelle, mutta on kuitenkin käyttökelpoinen paikkakunnasta riippumatta.</p> <p>Opinnäytetyö sisältää kuvaukset erilaisista nuorisotapahtumista, joita produktin avulla on mahdollista toteuttaa. Opinnäytetyö analysoi produktin tekoprosessia ja lopulliseen muotoon vaikuttaneita päätöksiä. Lopuksi tarkastelemme tapahtumantuottamista ammattialan menetelmien näkökulmasta.</p>	
Asiasanat Nuorisotyö, Tapahtumatuotanto, Tornion Kaupunki	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Tatu Raatikainen, Teemu Pehkonen	Number of Pages 32 and 1 attachment page
Title Guide for creating events - Youth events as a method of youthwork	
Supervisor(s) Kimmo Lind	
Subscriber and/or Mentor Youth department of Tornio, Markku Lukkariniemi	
Abstract <p>The objective of our thesis is to develop event production activities of the Youth Department of Tornio. To improve these activities we created a guide, which includes practical instructions for event planning and producing.</p> <p>Product has been made particularly for the Youth Department of Tornio, which arranges many different events annually. Purpose of our guide is to motivate young people to make and produce events which contents interests them. Target group of our guide are young people and people who are working with youth. Guide is written in tone that's more aimed for young people. Even though product is targeted for Tornio area, it is usable regardless of location.</p> <p>Thesis includes descriptions of different youth events, which are possible to make with guides help. Thesis analyzes the process of making the guide and decisions that affected for final form of the product. Finally we examine event producing from the viewpoint of methods in professional field.</p>	
Keywords Youth work, Event production, City of Tornio	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 OPINNÄYTETYÖN TILAUS JA TARVE	7
2.1 Tilaajan esittely	9
3 NUORISOTAPAHTUMAT	11
3.1 Erilaisia nuorisotapahtumia	11
4 PRODUKTIN TUOTTAMISEN PROSESSI	14
4.1 Muihin oppaisiin tutustuminen	15
4.2 Näkökulma ja kohderyhmä	16
4.3 Luettavuus ja selkeys	17
4.4 Julkaisualusta	18
5. TAPAHTUMANTUOTTAMINEN NUORISOTYÖN VÄLINEENÄ	20
5.1 Keskeisiä käsitteitä	20
5.2 Tapahtuman tuottaminen nuorisotyön välineenä	23
6 OPPAAN ARVIOINTI	26
7 YHTEENVETO	27
LÄHTEET	28
LIITTEET	33

1 JOHDANTO

Olemme molemmat olleet jo nuoresta iästä saakka innokkaita musiikin kuluttajia ja harrastajia. Nuorena kumpikin meistä kävi nuorisotoimen järjestämässä bändi-illoissa ja tapahtumissa, milloin katsojana, milloin soittajana. Nämä nuoruudessa saadut kokemukset ovat tehneet erityisesti nuorille suunnatuista tapahtumista kiinnostavia ilmiöitä. Tapahtumista ja niihin osallistumisesta on tullut pysyvä osa omaa elämää esimerkiksi festareiden ja eri alakulttuurien harrastamiseen liittyvien conien muodossa. Vuonna 2015 tammikuussa alkanut Kulttuurihäiriö-hanke keskittyi nuorisokulttuuriin ja erityisesti nuorten tapahtumiin. Olimme molemmat hankkeen alusta saakka mukana projektipintojen muodossa ja Tatu Raatikainen jatkoi projektin parissa siirtyessään siviilipalvelukseen. Projektin aikana oma tietotaito tapahtumiin liittyen kasvoi ja näin myös syntyi idea tehdä opinnäytetyö aiheesta. Hankkeen aikana huomasimme nuorten kiinnostuksen ja halun olla mukana tapahtumien tuottamisessa ja tarpeen oppaalle, joka syntyi opinnäytetyön osana. Oppaan avulla on tarkoitus kehittää Tornion nuorisotoimen tapahtumatoimintaa, ja saada paikalliset nuoret enemmän osaksi tapahtumien toteuttamista.

Erilaisilla nuorisotapahtumilla on pitkä historia nuorisotyössä ja ovat aina olleet tärkeitä kohtaamispaikkoja nuorille sekä toimintaympäristöjä nuorisotyöntekijöille kohdata nuoria erilaisissa ympäristöissä. Nuorisotapahtumien vankka asema osana nuorisotyötä on myös merkki jonkinlaisesta henkisestä jatkumosta. Nuorisotyö voi esimerkiksi kunnan sisällä käyttää tapahtumaa hyväkseen tuomalla suuremman yleisön tietoisuuteen erilaisia ajankohtaisia nuoria koskettavia ilmiöitä, kuten esimerkiksi auttamalla nuoria järjestämään tietokonepelaamiseen vahvasti liittyvän LAN-tapahtuman tai vain pienelle yleisölle tutun animeen ja mangaan keskittyvän kokoontumisen. Olenainen tekijä nuorisotapahtumien järjestämisessä on nuorista kumpuava kiinnostus tapahtumaa ja sen aihetta kohtaan. Opinnäytetyössämme käymme läpi erilaisia nuorten suosiossa olevia tapahtumia, joita produktimme avulla on mahdollista toteuttaa. Tarkastelemme opinnäytetyössämme eri valintoja ja päätöksiä produktiimme, eli oppaaseen liittyen, kuten miksi sisällytimme jotain tai jätimme jotain pois. Tarkoituksena produktilla on kuitenkin olla mahdollisimman helposti lähestyttävä ja innostava työkalu aiheesta kiinnostuneelle nuorelle. Lopulta käsittelemme, kuinka produktimme ni-

voutuu yhteen nuorisotyön perimmäisten pyrkimysten, kuten sosiaalisen vahvistamisen kanssa.

2 OPINNÄYTETYÖN TILAUS JA TARVE

Tornion nuorisotoimi tilasi meiltä opinnäytetyönä tapahtumantuottamisoppaan nuorille vuonna 2015 Kulttuurihäiriö-hankkeen jälkeen.

Meiltä tilatun tapahtumantuottamisoppaan tarkoitus on antaa helppo väline niin nuorille kuin myös ohjaajille erilaisten tapahtumien toteuttamiseen, joita nuoret itse haluaisivat toteuttaa ja joihin he myös haluaisivat osallistua.

Oppaan kirjoitustyylinä käytetään vähemmän virallista tekstiä, jotta se olisi helpompi nuorten lukea ja näin nuoret kiinnostuisivat tapahtumista helpommin ja voisi käyttää opasta työvälineenä tapahtumien tuottamiseen. Se antaisi myös hyödyllisiä ohjenuoria tapahtumiin kuuluvissa haastavissa asioissa kuten ilmoituksissa ja lupien hankinnassa.

Jos nuori on jo toteuttanut aiemmin tapahtumia, voi hän myös käyttää oppaan lopussa olevaa To do -listaa avuksi tapahtuman toteuttamisen aikatauluttamiseen ja asioiden muistamiseen.

Oppaan tarve on huomattavissa niin bändinuorten kuin myös erilaisten nuorten ryhmien kuten ihmisoikeusjärjestö Setan (Seksuaalinen tasavertaisuus ry) nuorten keskuudessa. Nuoret haluavat paikkakunnalleen lisää tapahtumia ja etenkin bändinuoret ovat vailla mahdollisuuksia joissa he voisivat esiintyä. Nuorisotoimen toiminnan ulkopuolella soittotapahtumat saattavat olla hyvinkin kiven alla tapahtumien vähenemisen vuoksi viime vuosiin verrattuna (Teosto 2015). Tapahtumien määrän ja laadun parantamisen lisäksi, oppaan on tarkoitus kehittää Tornion nuorisotoimen osaamista ja taitoa liittyen kulttuuriseen nuorisotyöhön. Vaikka opas onkin suunnattu ensisijaisesti nuorille, antaa se myös työkalun työntekijöille, harjoittelijoille sekä yhteistyökumppaneille nuorten kanssa tapahtumia tehdessään.

Tilaaajalla on pitkä historia tapahtumien tuottamisesta, joissa nuoret ovat sekä tekijöinä että osallistujina. Tavoitteena on kuitenkin saada nuoret kasvavissa määrin tekemään tapahtumia joiden, sisältö pohjautuu puhtaasti nuorten omiin ideoihin ja toiveisiin. Oppaan avulla on tarkoitus madaltaa nuorten kynnystä toimia aktiivisesti tapahtumantuottamisessa. (Lanuti 2017a)

Oppaan edustama kulttuurisen nuorisotyön muoto, joka antaa nuorelle paikoin poikkeuksellisenkin vapaat kädet oman toimintansa suhteen, edesauttaa nuorta löytämään vahvuuksia ja oppimaan uusia asioita itsestään ja ympäristöstään. Edellä mainittujen seikkojen vuoksi tapahtumantuotanto työkaluna edistää myös nuorisolain tavoitteita, kuten nuorten kasvun, yhteisöllisyyden ja harrastamisen tukemista (Nuorisolaki 1285/2016 §2).

Tähän tarpeeseen voidaan vastata julkaisemalla opas verkossa, jolloin se on kaikkien saatavilla. Opasta kuitenkin pitää mainostaa niin Tornion Nuorisotoimen Lanuti-sivuilla (Lanuti = Lapin Nuorten Tieto- ja Neuvontapalvelu) kuin myös tiloilla ja tilojen ulkopuolella tehtävässä toiminnassa, jotta se tavoittaa mahdollisimman laajan yleisön. Oppaan Tornio keskeisyydestä huolimatta sitä voi käyttää yleisesti tapahtumien tuottamiseen paikkakunnasta riippumatta.

2.1 Tilaajan esittely

Tornion Nuorisotoimi on julkisen sektorin toimija ja kuuluu Tornion kunnan kulttuuri- ja nuorisopalveluiden alle omana tulosityksikkönään. Nuorisotoimi työllistää 19 nuorisohjaaja (syksyllä 2017). Tornion Nuorisotoimen toiminta on kaikille avointa vapaaajan toimintaa, joka koostuu pääasiallisesti nuorisotilatoiminnasta ja jonka pääasiallinen kohderyhmä ovat 13-29-vuotiaat torniolaiset nuoret. Paikkakunnalla on viisi nuorisotilaa, joista kolme on perinteisiä ja kaksi muuta on keskittynyt enemmän pienryhmätoimintaan.

Tornion nuorisotoimen käyttämiä työmenetelmiä ovat:

- Nuorisotilatyö
- Nuorten tieto- ja neuvontatyö
- Kerho- ja harrastetoiminta
- Koulunuorisotyö
- Etsivä nuorisotyö
- Retki-, leiri- ja elämystoiminta
- Tapahtumatoiminta
- Kansainvälinen nuorisotyö
- Liikkuva nuorisotyö
- Verkko- ja digitaalinen nuorisotyö
- Kulttuurinuorisotyö

(Tornion nuorisotoimi 2017).

Tornion Nuorisotoimi järjestää tai on mukana järjestämässä vuosittain toistakymmentä erilaista tapahtumaa nuorille, joihin kuuluu muun muassa erilaiset diskot, bänditapahtumat kuten kevyen musiikin katselmus Kevari sekä vuosittainen salibandyturnaus Provincia Midnight Cup. Usein tapahtumia on nuorisotoimen työntekijöiden ja yhteistyökumppaneiden lisäksi järjestämässä nuoria ja alan opiskelijoita.

Tilaajalla on pitkä historia tapahtumien tuottamisesta, joissa nuoret ovat sekä tekijöinä sekä osallistujina. Tavoitteena on kuitenkin saada nuoret kasvavissa määrin tekemään tapahtumia joiden sisältö pohjautuu puhtaasti nuorten omiin ideoihin ja toiveisiin.

Tornion nuorisotoimi on panostanut aktiivisesti nuorten kulttuuritoimintaan erilaisten hankkeiden, kuten Kulttuurihäiriö ja Rock-junan avulla. Molemmissa hankkeissa on panostettu nuorisolähtöiseen tapahtumatuottamiseen sekä monipuolisen kulttuuritoiminnan laadun ja määrän parantamiseen. Hankkeiden aikana nuorten kanssa on toteutettu esimerkiksi lastenriehoja, teatterinäytöksiä, keikkareissuja ja mainosvideoita. Edellä mainittujen hankkeiden rahoituksen on myöntänyt Lapin aluehallintovirasto sekä opetus- ja kulttuuriministeriö. Näiltä tahoilta saatu rahoitus on käytetty muun muassa hanketyöntekijän palkkaamiseen, kaluston päivittämiseen ja toiminnasta syntyvien kulujen kattamiseen (Aluehallintovirasto 2016).

3 NUORISOTAPAHTUMAT

3.1 Erilaisia nuorisotapahtumia

Seuraavat esimerkkitapahtumat määritellään yleisten kokouksiksi tai yleisötilaisuuksiksi:

”Yleisötilaisuudella tarkoitetaan tässä laissa yleisölle avoimia huvitilaisuuksia, kilpailuja, näytöksiä ja muita niihin rinnastettavia tilaisuuksia, joi- ta ei ole pidettävä yleisinä kokouksina. Jos tilaisuuteen osallistuminen edellyttää kutsua tai määrätyn yhteisön jäsenyyttä, sovelletaan siihen tämän lain säännöksiä yleisötilaisuudesta, jollei tilaisuutta osanottajien lukumäärän, tilaisuuden laadun tai muiden erityisten syiden perusteella voida pitää luonteeltaan yksityisenä.” (Kokoontumislaki 1999/530 §2)

Musiikkitapahtumat ovat tapahtumia jossa esiintyy yksi tai useampi artisti ja ne voi- vat kestää muutamasta tunnista pariin päivään. Tapahtumiin voi olla pääsymaksu mutta ne voivat olla myös ilmaisia. Tapahtumien esiintyjät voivat vaihdella isoista tähdistä, pieniin aloitteleviin kokoonpanoihin. Tällaisia tapahtumia voivat olla esimer- kiksi nuorten järjestämä bänditapahtuma, Bändikilpailu, Festarit tai vaikkapa Jamit. (Kauhanen, Juurakko, Kauhanen 2002, 19-20.)

Suomessa suosittuja musiikkitapahtumia ovat festivaalit Ruisrock Turussa ja Ilosaari- rock Joensuussa (Finland festivals 2017). Erilaisia bändikilpailuja ovat paikallisesti Torniossa Kevari ja valtakunnallisesti Sounds.

Conit (Engl. Convention) ovat tapahtumia joihin kokoontuu yhteen samanhenkisiä ihmisiä jonkun tietyn aiheen pariin. Yleensä aihepiirit vaihtelevat animesta, roolipelei- hin, sci-fiin ja fantasiaan. Coneissa on aiheeseen liittyvää ohjelmaa esimerkiksi pa- neelikeskustelujen, luentojen, työpajojen sekä kisojen ja turnausten muodossa. Usein coneissa näkee myös aiheeseen liittyvää pukeutumista kuten cosplayta (costume play) (Lappainen, Ristola, 2015). Suomessa eri coneja ovat muun muassa anime- ja mangakulttuuriin keskittyvät Desucon Lahdessa sekä Kitacon Kemissä, roolipeleihin ja sen eri ilmiöihin keskittyvä Ropecon Helsingissä ja sci-fi/fantasia-aiheinen Finncon, jonka järjestämispaikkakunta vaihtelee vuosittain (Ropecon 2017).

Discolla on pitkät perinteet Suomalaisessa nuorisokulttuurissa, ja sen juuret voi- daankin juontaa perinteisestä lavatanssikulttuurista. Discot ovat usein hyvin suosittu-

ja nuorten keskuudessa ikäluokasta riippumatta (Linnamaa 2017). Discot ovat verra-
ten helppo tapahtuma järjestää, yksinkertainen disco vaatii äänentoiston, tilan ja ken-
ties jonkinlaisen valolaitteiston. Discoissa saattaa olla usein teema kuten 90-luvun
musiikki tai tietty musiikkigenre, mutta teema ei ole pakollinen. Discot ovat monesti
tietyn ikäryhmän yhteen paikkaan kokoava tilaisuus, missä yhdessäololla ja yhteisellä
hauskan pidolla on tärkeä merkitys. Nuorisodiskoja on perinteisesti järjestetty kou-
luissa, nuorisotiloissa sekä nuorisoseurojen tiloissa. Tornion alueella tällaisia nuori-
sodiskoja järjestää usein Tornion nuorisotoimi ja Haaparannan nuorisotalo, kuten
Äxön-diskot 5-6-luokkalaisille. (Lanuti, 2017b)

Urheilutapahtumat järjestää usein urheiluseura, mutta urheilutapahtumia voi järjes-
tää kuka vain. Tietyissä lajeissa kuitenkin tapahtuman pitää kohdata tietyt vaateet
esimerkiksi pätevä tuomari tai sarjamoitoisuus jossa selvitetään vaikkapa maail-
manmestari, jotta se voitaisiin luetella viralliseksi urheilutapahtumaksi. Niin sanottuja
lisenssittömiä ”höntsäturnauksia” voi kuitenkin järjestää ilman tällaisia vaateita. Yk-
sinkertaiseen urheilutapahtumaan ei tarvitse kuin kentän tai tilan jossa pelit ja ottelut
voi järjestää, kisaajat ja toimitsijat. (Lampinen, Välikylä 2009, 3) Paikallisesti Tornion
alueella suosittu nuorison urheilutapahtuma on salibandy-turnaus Provincia Midnight
Cup (Adapteri 2014).

Mielenosoitus eli yleinen kokous on tapahtuma jossa ihmiset voivat ilmaista mielipi-
teitä esimerkiksi johonkin yhteiskunnan epäkohtaan liittyen. Mielenosoituksen tarkoi-
tuksena on saada mahdollisimman paljon ihmisiä paikalle tietyn asian esille nost-
miseksi, jotta asiasta syntyisi keskustelua sekä mahdollisesti muutos nykyiseen tilan-
teeseen. Mielenosoitus on tapahtumana yksi helpoimmista järjestää koska se vaatii
vain poliisille ilmoittamisen vähintään kuusi tuntia ennen mielenosoituksen alkua.
Mielenosoitusten on tarkoitus yleisesti olla rauhanomaisia ja väkivallattomia kokoon-
tumisista. (Poliisi 2017)

Miitit (engl. meeting), eli tapaamiset joita nuoret itse järjestävät liittyvät erilaisiin elä-
mäntapoihin ja -tyyleihin. Mopomiitit esimerkiksi kokoavat kaikki saman alueen nuoret
jotka ovat jotenkin kytköksissä mopolla kulkemiseen ja sen erilaisiin ilmiöihin, jotka
liittyvät mopoihin ja niillä ajamiseen, esimerkiksi tuunaaminen, rassaaminen ja show-

mopojen rakentaminen. Mopomiitti kerää 15-vuotiaita nuoria ja vähän sitä vanhempia nuoria-aikuisia (Porttila, 2016).

Muita nuorten suosiossa oleva kokoontuminen on lähivuosina uudeksi ilmiöksi tullut Tube-miitit jossa Youtube-palveluun sisältöä tekevä ihminen tapaa fanikuntaansa jossain aiemmin ilmoitetussa paikassa (Tubecon, 2017).

Miitit voivat olla myös muiden nettiyhteisöjen, kuten erilaisten keskustelufoorumien ja Reddit-yhteisöjen järjestämiä joissa ryhmän jäsenet kohtaavat toisiaan.

Lan-tapahtumissa ihmiset kerääntyvät samaan tilaan pelaamaan tietokone- ja konsolipelejä yhdessä samaan Internet-yhteyteen kytkettynä. Lan nimi johtaa juurensa käsitteestä "Local Area Network", arkikielessä puhutaan laneista. Lanit kestävät yleensä muutamasta tunnista useampaan päivään ja osallistujamäärä voi vaihdella alle kymmenestä useaan tuhanteen. Lanien ohjelma koostuu usein erilaisista turnauksista ja kilpailuista. Suositut, kävijämäärältään suuret lanit voivat sisältää myös messumaisia piirteitä kuten tuote-esittelyitä. (Parviainen 2006, 14; Kosonen 2013, 83-84)

Suomessa järjestetään vuosittain useita lan-tapahtumia jotka keräävät jopa satoja ja tuhansia osallistujia. Suomen suosituin lan-tapahtuma on Helsingissä kaksi kertaa vuodessa järjestettävä Assembly (Assembly 2017).

Messut liittyvät yleensä harrastustoimintaan, koulutukseen tai vapaa-ajantoimintaan. Messuilla esitellään yleensä tietyille kohderyhmälle kohdennettuja tuotteita ja palveluita, kuten GameXpo nimensä mukaisesti keskittyy pelaamiseen ja peleihin kuuluvaan kulttuuriin ja harrastamiseen (GameXpo, 2017).

4 PRODUKTIN TUOTTAMISEN PROSESSI

Tapahtuman tuottamisopasta lähdettiin toteuttamaan tarkastelemalla erilaisia muita oppaita ja sitä mille kohderyhmälle opas oltiin tehty. Hyviä oppaita olivat esimerkiksi Taikalamppu hankkeen menetelmäopas KOEAJO – nuoret tapahtumatuottajina Menetelmäopas (2011) ja SPEK:in *Suurten yleisötilaisuuksien turvallisuusopas* (2007). Kumpikin näistä oppaista on hyviä siinä tarkoituksessa, mihin ne on tehty. Taikalampun opas on tarkoitettu enemmänkin nuorten parissa työskentelevälle ja SPEK:in opas on ehkä liian raskas nuorelle luettavaksi ja keskittyy hyvin tarkasti tapahtumien turvallisuuteen. Kummastakin oppaasta otettiin kuitenkin mallia tuotteeseen ja asiat tuotiin esille helpommin lähestyttävällä tyyllillä.

Oppaan idea oli alusta alkaen olla hyvin sovellettavissa, jotta nuori pystyisi tekemään sen avulla tapahtuman niin bänditapahtumasta, miittiin tai coniin. Oppaan sisällön täytyy olla hyödyllinen kaikkiin näihin tapahtumiin.

Opas suunniteltiin myös käytettäväksi tapahtuman suunnittelupalaverista lähtien jolloin nuori tai nuorten ryhmä voi tutustua oppaaseen ja sen kautta miettiä mitä he tapahtumaan tarvitsevat ja miten paljon aikaa tapahtuman suunnitteluun ja toteutukseen menee. Koska opas on suunnattu nuorelle tai nuorille joilla ei ole kokemusta tapahtumien järjestämisestä, opas auttaa lukijan tapahtuman suunnittelun läpi kädestä pitäen. Oppaan sisältö käydään läpi selkeästi ja lukija saa käyttöönsä työkalut, joilla hän pystyy järjestämään ensimmäisen tapahtumansa. Oppaan helppolukuisuudella ja selkeydellä pyritään hälventämään mahdollisia ennakkoluuloja tapahtumantoteuttamisen haasteista.

4.1 Muihin oppaisiin tutustuminen

Produktin tuottamisen alkuvaiheessa keräsimme erilaisia tapahtuman tuottamiseen liittyviä oppaita, joihin tutustuimme vertaillen niiden kohderyhmiä, näkökulmia ja kirjoitustapaa. Vertailimme näitä osa-alueita jotta voisimme käyttää niiden hyviä puolia oman oppaan tekemiseen.

Käsiteltyjen oppaiden valintaan vaikutti niiden saatavuus, oletettu sisältö ja yksinkertaisesti oppaiden nimi. Oppaiden etsintään käytettiin hyväksi niin kunnallista kirjastoa kuin myös Lapin korkeakoulujen ja yliopiston käyttämä korkeakoulukirjastoa. Oppaiden nimi oli hyvin isossa roolissa oppaita etsiessämme ja tämä joissain tapauksissa johti meitä harhaan. Esimerkiksi teos, joka jo nimessään ”yleisötilaisuuden järjestämisopas” sisältää oletuksen, että sen avulla aloittelijakin voi järjestää tapahtuman. Tarkemman tutkimisen jälkeen näin ei kuitenkaan ole, oppaan keskittyen enemmänkin lupa- ja lakitekniisiin seikkoihin jättäen mielestämme monia aiheelle tärkeitä asioita käsittelemättä.

Tutustuimme niin fyysisiin oppaisiin kuin myös verkkojulkaisuihin. Tutustumista varten otettiin lopulta viisi erilaista opasta. Niiden sisältö oli toisistaan poikkeavaa mutta kaikkien avulla pystyy toteuttamaan lähes samantyyppisen tapahtuman.

Oppaiksi valittiin:

- *Käsikirja tapahtumajärjestäjille*: Suomen liikunta ja urheilu ry (2004)
- *Yleisötilaisuuden järjestämisopas*: Suomen Ympäristö- ja Terveysalan Kustannus oy (2009)
- *Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus*: Juhani Kauhasen, Arto Juurakon ja Ville Kauhasen (2002)
- *Suurten yleisötilaisuuksien turvallisuusopas*: Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö (2007)
- *Koeajo- nuoret tapahtumantuottajina*: Taikalamppu-hanke (2011)

4.2 Näkökulma ja kohderyhmä

Näkökulmat vaihtelivat oppaiden välillä paljon, joidenkin keskittyessä enemmän tietyn kohderyhmän tarpeisiin, toisten ollessa käyttötarkoitukseltaan laajempia.

SLU:n käsikirjassa tapahtumien toteuttamista käsiteltiin urheilutapahtumien näkökulmasta ja sen sisältämä kieli ja teemat ovat kohderyhmän huomioon ottaen urheilukeskeisiä. Koska käsikirjan painopiste on suurissa urheilutapahtumissa ja niihin liittyvissä haasteissa se keskittyy paljolti taustaorganisaation tärkeyteen, lupa- ja kriisi-asioihin ja vapaaehtoistyöhön (Iiskola-Kesonen 2004, 30, 41, 87).

Yleisötilaisuuden järjestämisopas ja SPEK:n opas käsittelevät suurimmilta osin samoja asioita mutta SPEK:n opas nimensä mukaisesti keskittyy vielä syvemmin tapahtuman turvallisuuteen. SPEK:n oppaan kohderyhmä on selkeästi suurten tapahtumien järjestäjätaho niin kuin jo teoksen nimikin jo kertoo. Päänäkökulmana oppaassa onkin eri viranomaisten valvontavastuulle kuuluvat turvallisuusasiat (Vuoripuro 2007, 9). Yleisötilaisuuden järjestämisopas käsittelee pitkälti samoja asioita mutta tapahtumien mittakaava on pienempi. Teos on helpommin sovellettavissa pienempää tapahtumaa varten.

Yleisötapahtumien suunnittelu ja toteutus- teos käsittelee aihetta oppikirjamaiseen tyyliin käsitellen laajat kokonaisuudet kuten rahoituksen, markkinoinnin ja johtamisen hyvin tarkasti. Teos keskittyy tapahtuman tuottamiseen pitkäjänteisenä ja ammatillisena projektina, jonka takia teos soveltuu paremmin ammatilliseen tapahtuman tuottamiseen esimerkiksi suuria festivaaleja järjestävissä organisaatioissa tai alan oppilaitoksissa (Kauhanen ym. 2002, 24).

Taikalamppu-hankkeen Koeajo-menetelmäopas sisältää muista käsittelemistämme poiketen puhtaasti pedagogisen näkökulman. Opas on suunnattu selkeästi nuorten parissa toimiville henkilöille. Opas pitää sisällään omat osiot ohjaajalle sekä nuorelle. Menetelmäoppaan tarkoitus on saada nuoret järjestämään omia tapahtumiaan ohjaajan avustuksella (Mäkilampi & Puistola 2011, 4).

Alusta asti tuottamamme produktin päämäärä oli tuoda opas tapahtumien tuottamiseen etenkin Tornion alueella. Produktin kohderyhmä on etenkin nuoret ja jossain määrin nuorten kanssa toimivat henkilöt ja tahot. Kun vertaamme omaa produktiamme edellä mainittuihin teoksiin, osan teksti on hyvin ammattilaispainotteinen ja niiden oppaiden ohjeet keskittyvät enemmän keskisuurten ja suurten tapahtumien toteuttamiseen. Produktin sisältämät ohjeet on kohdennettu nuoren ensimmäisen tapahtuman toteuttamiseen, jonka suuntaisia ohjeita ei juurikaan muissa oppaissa ollut Koeajo-menetelmäopasta lukuun ottamatta. Toinen yhtäläisyys Koeajo-menetelmäoppaan kanssa on nuoren oman tekemisen rohkaiseminen (Mäkilampi & Puistola 2011, 7).

Eräs näkökulma joka toistui useassa tutkimassamme oppaassa, oli tapahtuman käsitteleminen tuotteena, joka ilmeni muun muassa tapahtuman talouden käsittelyn laajuutena sekä syvempänä sponsori- ja yhteistyösopimusten painottamisena (Iiskola-Kesonen 2004, 16; Kauhanen ym. 2002, 69-75).

Toki näiden asioiden käsitteleminen on tärkeää mutta niiden mittakaava on produktissa eri, koska produktimme avulla ei ole tarkoitus luoda tapahtumaa, jolla tavoitellaan voittoa vaan painopiste on enemmänkin kulttuuritoiminnan järjestäminen.

Produktissa tiedostetaan kuitenkin sponsoriyhteistyön tärkeys ja sitä käsitellään suppeammin aiheeseen sopivassa mittakaavassa mutta kuitenkin laajemmin kuin Koeajo-menetelmäoppaassa, jossa asiasta ei mainita mitään.

4.3 Luettavuus ja selkeys

Tutkiessamme oppaita kiinnitimme huomiota niiden käyttämään kieleen, sekä luettavuuteen, kuinka kyseinen opas voisi toimia työkaluna nuorille tai nuorten kanssa työskenteleville tapahtumaa suunnitellessa ja toteuttaessa.

Produktia tehdessämme tavoitteena oli tehdä sen kielestä helppolukuista ja helposti seurattavaa ottaen huomioon produktin kohderyhmä, jolla ei ole todennäköisesti aiempaa kokemusta erilaisten tapahtumien järjestämisestä. Tämä näkyy siinä, että pyrimme välttämään turhan monimutkaisia termejä sekä pyrimme selittämään aihetta

mahdollisimman yksinkertaisesti sisällön kuitenkin kärsimättä. Tärkeää on saada lukija tuntemaan, että produkti on luotettava ja asianosaava. Tästä syystä produktiin valittu nuorisoläheinen kieliasu ei tarkoita kompromisseja sen suhteen, että jotain tärkeäksi kokemaamme, kuten tapahtuman rahoitusta käsittelevä kappale jätettäisi pois produktista. Produktin aiheeseen erottamattomasti kuuluvia termejä kuten backline, con tai soundcheck on kuitenkin avattu produktin loppuosaan laaditussa sanastossa, jonka koemme tärkeäksi. Tehdessämme taustatutkimusta muiden oppaiden parissa kiinnitimme huomiota niiden käyttämään kieleen ja rakenteeseen, joka oli joissain oppaissa hyvin raskasta ja se ei toimi kohderyhmän kanssa (Kauhanen ym. 2002, 64-65).

Alusta asti tuntui luonnolliselta organisoida produktin sisältö aikajärjestykseen edeten tapahtuman suunnittelusta itse tapahtumapäivään ja tapahtuman purkuun. Oppaita läpikäydessämme huomasimme tämän olevan yleinen tapa kirjoittaa tämän tyyliä oppaita (Iiskola-Kesonen 2004, 3). Sisällön aikajärjestyksen tarkoituksena on helpottaa lukijaa visualisoimaan tapahtuman järjestämisprosessi.

Produktin nuorisolähtöisyyden vuoksi sen pituus haluttiin pitää tiiviinä, jotta tekstin laajuus ei pelästyttäisi nuorta, jolle produkti annettaisiin luettavaksi. Produktin luettavuutta helpottaa myös se, että se on julkaistu verkkojulkaisuna.

Produktin yleisilme pyrittiin pitämään selkeänä eikä sivuja haluttu täyttää liiallisella graafisella sekamelskalla. Produktiin lisättiin kuitenkin muutama kuva, jotta sen ulkoasu ei olisi kuitenkaan tylsä.

4.4 Julkaisualusta

Tärkein syy julkaista produkti pääasiallisesti verkossa oli sen päivittämisen helppous. Tällöin sen sisältämät asiat kuten lupa-asiat on helppo pitää ajan tasalla.

Verkkojulkaisu mahdollistaa myös helpomman jakamisen esimerkiksi sähköpostin, sosiaalisen median tai QR- koodin kautta. Verkossa julkaistu opas voi käyttää hyväksi hyperlinkkien kautta tarjottavia suoria polkuja esimerkiksi viranomaisten nettisivuille, joista yleisimmät lupa-asiakirjat voi löytää (Poliisi 2017).

Nykyaikana verkossa toimiminen ja siellä informaation jakaminen on tullut luonnolliseksi osaksi elämään, joten oli itsestään selvää tehdä produktista verkkojulkaisu, jolloin se on todennäköisesti helpommin kohderyhmän luettavissa, kuin ainoastaan painetussa formaatissa. Verkkojulkaisu on myös ympäristöystävällisempi ja halvempi julkaisuvaihtoehto painetun formaatin sijaan. Verkkojulkaisu mahdollistaa myös produktin lataamisen missä vain. Produktin mahdollisella lataamisella verkosta estetään myös se, että fyysinen vihkonen unohtuisi repun tai taskun pohjalle lojumaan. Verkkojulkaisu on myös huomattavasti edullisempi vaihtoehto sekä produktin tilaajalle ja meille, produktin toteuttajille.

5. TAPAHTUMANTUOTTAMINEN NUORISOTYÖN VÄLINEENÄ

5.1 Keskeisiä käsitteitä

Sosiaalinen vahvistaminen nähdään usein nuorisotyön kulmakivenä ja perusosaamisena, joka on nuorisohjaajan työssä läsnä alituisesti (Mehtonen 2011, 16). Tuija Mehtonen (2011) määrittelee sosiaalisen vahvistamisen tavoitteeksi nuoren saamisen ja saattamisen yhteisölliseen toimintaan ja aktiiviseksi kansalaiseksi. Tästä huolimatta sosiaalinen vahvistaminen on käsitteenä ongelmallinen, koska sen määrittäminen yksinkertaisesti ja tilanteeseen kuin tilanteeseen sopivaksi ei ole helppoa (Lundbom & Herranen 2011, 6). Sosiaalisesta vahvistamisesta löytyykin useita määritelmiä, kuten 21.12.2016 kumotun nuorisolain toisen pykälän momentissa kolme sosiaalisella vahvistamisella tarkoitetaan ”nuorille suunnattuja toimenpiteitä elämäntaitojen parantamiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi” (Nuorisolaki 2006/72 §2). Edellä mainitun lain kumoamisesta huolimatta pykälässä mainittu määritelmä aukaisee sosiaalisen vahvistamisen käsitettä mielestämme hyvin. Sekä Mehtosen että nuorisolain antamat määritelmät ovat lähimpänä meidän näkemystämme siitä, miten sosiaalinen vahvistaminen on erottamaton osa tapahtuman tuottamista nuorisotyön välineenä.

Nuoren tullessa osaksi ryhmää jonka tarkoitus on tuottaa tapahtuma, hän tulee kohtaamaan uusia tuttavuuksia ja ehkä saamaan näistä tuttavuuksista uusia kavereita. Nuori oppii myös uusia taitoja ja yhteiskunnan pelisääntöjä jotka tukevat nuoret kasvamisesta aktiiviseksi kansalaiseksi

Kulttuurinen nuorisotyö on vahvasti sidoksissa sosiaalisen vahvistamisen kanssa ja näiden väliset erot ovatkin paikoitellen hyvin pieniä. Kulttuurisen nuorisotyön määritelmään kuuluu vahvasti nuoren vapaan ilmaisun mahdollistaminen, vahvistaminen ja sen kautta nuoren kasvun tukeminen. Nuoren kasvuun kulttuurinen nuorisotyö vaikuttaa erityisesti auttamalla nuorta muodostamaan käsitystä ympäröivästä maailmasta sekä erityisesti nuoresta itsestään. Olennaista on myös saada nuori aktiiviseksi vaikuttajaksi yhteisössään. Edellä mainitut nuoren kasvuun liittyvät seikat ovat hyvin

lähellä sosiaalisen kasvattamisen tavoitteita, mutta ne keskittyvät myös paljon nuoren oman itsensä etsimiseen ja kulttuurisesta tekemisestä ja ilmaisusta voimaantuomiseen. (Anttila, Haapanen, Myyrä, Mönttinen & Parviainen 2012, 7; Siurala 2001.)

Yleisesti kulttuurinurisyö saatetaan nähdä enemmän korkeakulttuurisena toimintana tai puuhasteluna, mutta me koemme tapahtumien tuottamisen myös nuoren luovuutta kehittäväenä ja voimaannuttavana prosessina (Cederlöf 2004, 353). Luovan tekemisen kautta nuori saa positiivisia kokemuksia jotka tukevat nuoren hyvinvointia ja rakentavat nuoren yhteisöllisiä suhteita. Näiden suhteiden ja kokemusten kautta nuori myös vahvistaa omaa itsetuntoaan (Timonen, Törmi 2007, 133-134).

Kulttuurinen nurisyö myös mahdollistaa nuoren oman luovuuden esille tuomisen ilman minkäänlaisia ulkoisia paineita. Tällöin nuori pääsee toteuttamaan oman luovuuden ja tekemisen kautta sellaisia asioita mitä hän itse haluaa ja mistä on itse kiinnostunut. Hyvä esimerkki tästä tapahtumaa tehdessä voi olla tilanne jossa ohjaaja vaikkapa opettaa nuorelle valolaitteiston käytön, kuten Torniossa on tehty, ja tämän jälkeen nuorella on vapaat kädet luoda ja toteuttaa juuri sellaisin valomaailman konserttiin tai esitykseen kuin itse haluaa. Nuori pääsee siis näin toteuttamaan itseään. Innostava ilmapiiri mahdollistaa myös sen että nuori jatkaa uuden taidon kehittämistä ja sen kautta saa myös lisää intoa uuteen tekemiseen. (Myllyniemi 2009, 39-45)

Sosiaalinen pääoma on ongelmallinen termi selittää yksioikoisesti, sillä sitä käytetään niin taloustieteessä, sosiologiassa sekä terveysalalla (Niemelä 2008, 76; Haaparanta 2009). Yleensä termillä pyritään tarkoittamaan sosiaalisia verkostoja ja suhteita, sekä taitoa niiden hyödyntämiseen. Sosiaalisten verkostojen ylläpitäminen ja niiden laajentamiseen pyrkiminen vaikuttaa myös positiivisesti yksilön ja yhteisön hyvinvointiin. (Ruuskanen 2017, 76)

Tapahtuman tuotannon käsittelemiseen nurisyön välineenä termi ”sosiaalinen pääoma” on käytännöllinen, sillä tapahtuman tekemisen prosessi vaatii lähes poikkeuksetta uusien kontaktien solmimista sekä uusiin ihmisiin tutustumista. Monelle nuorelle tällaiset tilanteet ovat sopivia kasvun paikkoja, ja siten mahdollisuuksia keräyttää omaa sosiaalista pääomaansa. Uudet sosiaaliset ryhmän saattavat yhdistää ihmisiä nuorten eri alakulttuureista tai muista ryhmistä, jotka eivät välttämättä muuten

olisi tekemisissä keskenään. Tapahtuman tuottamisen kautta syntynyt uusi ryhmä tuntee yhteenkuuluvuutta erityisesti vapaaehtoisuuden ja yhteisen päämäärän eli onnistuneen tapahtuman kautta.

5.2 Tapahtuman tuottaminen nuorisotyön välineenä

Nuorten kanssa suoritettava nuorisovetoinen tapahtuman tuotanto, jota produktin avulla on tarkoitus toteuttaa, on selvästi kulttuurista nuorisotyötä mutta myös selkeästi asettuu sosiaalisen vahvistamisen käsitteen alle. Tästä määritelmästä erityisesti yhteisölliseen toimintaan nuoren saattaminen on olennaista nuorisolähtöisessä tapahtumatuottamisessa, jossa ohjaaja on enemmän taustahahmona kuin toiminnan keskiössä olevana seremoniamestarina.

Olennainen ajatus ohjaajan roolista produktin kanssa toimivalle on alusta alkaen ollut se, että ohjaajana toimiva nuorisotyöntekijä tai muu nuorten parissa työskentelevä henkilö on asennoitunut tapahtumien tuottamiseen niin, että nuorten tekeminen kulkee heidän omien ideoidensa kautta. Ohjaajan tehtävä on muun muassa auttaa ja neuvoa nuoria, kun he tarvitsevat apua esimerkiksi lupia hakiessaan tai miettiessään muita virallisia asioita jotka ovat tapahtuman toteutumiselle välttämättömiä. Tämän takia ohjaajalla onkin hyvä tutustua syvemmin aiheeseen liittyviin materiaaleihin kuten lupa-asiakirjoihin produktin lisäksi.

Produktin keskeisen idean mukaan ohjaaja on nuorille turvaverkko sekä innostaja. Innostajana tässä kontekstissa tarkoitetaan Leena Kurjen (2000) määritelmää ohjaajan roolista henkilönä, joka tukee ja edes auttaa nuorten omien ideoiden ja ajatusten syntymistä sekä niiden jalostamista käytäntöön (Quintana, 1993, 171-175; Ventosa 1993). Ohjaajan tulee olla itse innostunut aiheesta, ja näin tartuttaa vaikeastikin motivoituneisiin nuoriin tekemisen palo ja kiinnostus toimintaan. Innostuneisuus ja innostaminen ei suinkaan tarkoita äänekkästä suuna päänä olemista, vaan innostamista on monenlaista ohjaajan persoonasta riippuen (Ruotsalainen 2007, 177; Laine & Gretschel & Siivonen & Hirsjärvi & Myllyniemi 2011, 108). Vastakohtana optimaaliselle tilanteelle olisi skenaario, jossa ohjaaja toteuttaisi vain omia visioitaan nuorten osallistumisen kustannuksella. Tästä huolimatta ohjaajalla tulee kuitenkin olla mahdollisuus vaikuttaa nuorten tekemisiin olemalla järjen ääni ja pitää rönsyilyn realistisissa rajoissa.

Kirsi Autio (2015, 116) on käsitellyt ohjaajan vastuun antoa nuorelle nuorisotila ympäristössä teoksessa *Myönteinen tunnistaminen* ja monet hänen huomioimistaan seikoista käyvät toteen myös produktin käsittelemässä tapahtumatuotannossa.

Tapahtuman tuottamisen ollessa hyvin nuorisovetoista ja ohjaajan ollessa enemmän taustavaikuttajana nuorten tekemisille ja ideoille voi ohjaajalle olla haastavaa antaa nuorille ohjat tapahtuman synnyn suhteen. Tämä vaatii luottamusta nuoria kohtaan ja ohjaajan kykyä antaa vastuuta tapahtumaa tuottavalle nuorisoryhmälle. Lähdeteoksessa ohjaajan vallan luovuttamisen esimerkkiä käytetään tilatoiminnassa, mutta se sopii yhtä hyvin tapahtuman tuottamiseen nuorten kanssa. Produktin avulla tehtävässä toiminnassa nuori asettaa itsensä vastuulliseen asemaan ja on niin sanotusti esillä organisoidessaan tapahtumaa. Tällainen tilanne jossa nuori asettaa itsensä alttiiksi erityisesti vertaistensa huomiolle, jopa kritiikille, voi olla valitettavasti syy sille, miksi nuori ei lähdä mukaan produktin avulla toteutettavaan toimintaan (Gretschel 2011, 22)

Vaikka tilatyö ja siinä käytettävä menetelmät ovat hyvin lähelle toisiaan, on nuorisolähtöisessä tapahtuman tuottamisessa ohjaajan ja nuoren välinen kohtaaminen välillä syvempää ja toiminnassa nuoren kohtaaminen voi kokemuksemme perusteella olla yksilöllisempää kuin esimerkiksi normaalin tilaillan aikana. Tämän lisäksi nuori joka ei osallistu muihin nuorisotoimen tarjoamiin toimintoihin voi olla kiinnostunut tapahtumatuotannon tarjoamista kokemuksista toiminnon omalaatuisen luonteen vuoksi. Pohjimmiltaan tapahtumatuotannollinen nuorisotyö tukee perusnuorisotyön tavoitteita, kuten nuorten harrastamisen ja toiminnan tukemista kansalaisyhteiskunnassa sekä osallisuuden ja kykyjen ja edellytyksien saamista toimintaan (Nuorisolaki 2016/1285 §2).

Menetelmänä tapahtuman tuottaminen antaa nuorille mahdollisuuden toimija itsenäisesti ja kehittää omia ideoitaan käytännön tasolle niin, että lopputulokset voivat olla yhteisön kannalta merkittäviä, kuten esimerkiksi Kemissä nuorisovoimin vuosina 2004-2010 järjestetty Alhonkaturock (Martimo & Orjasniemi 2010, 7-8). Tämän kaltaisen pitkäjänteisyys sekä yhteisölähtöisyys voivat toimia nuorelle motivaattoreina lähteä mukaan tapahtuman tuottamisen kaltaiseen vapaa-ajan toimintaan, erityisesti jos oma kädenjälki näkyy nuoren ympäristössä selkeästi (Laine ym. 2011, 107).

Nuorten motivaatio tapahtumien tekemiseen ja niiden ideointiin on parhaimmillaan, kun he saavat itse päättää ja luoda sellaista toimintaa ja tapahtumia omalle asuinalueelleen tai kaupunkiin (Berg, Gretschel & Humppila 2011, 16). Myös tekemällä itse he varmistavat sen, että tapahtumissa ja toiminnoissa olevat asiat ovat juuri niitä mitä he haluavat, eikä mitään muuta siihen ulkopuolelta päälle liimattua. Toiminnan ollessa sellaista, missä nuoret toimivat motivoituneesti ja jossa on mahdollisuus oppia uusia asioita, joita useat tässä menetelmässä käytetyt aiheet ovat, on myös suuri mahdollisuus kokea onnistumisen hetkiä jotka vaikuttavat positiivisesti nuoren minäkuvaan ja kokemukseen itsestä edustamassaan yhteisössä, oli se sitten koulu, kaveriporukka tai tapahtuman työryhmä.

Tapahtumia tehdessä nuorella on mahdollisuus tutustua uusiin alueen nuoriin, tapahtuman mahdollisiin yhteistyökumppaneihin tai esimerkiksi sponsoreita etsiessään uusiin toimijoihin. Kulttuurisen nuorisotyön ideana onkin nostattaa ryhmän yhteishenkeä ja heidän keskeistä vuorovaikutustaan erilaisien toimintojen kautta (Gretschel 2011, 4). Sosiaalisia kontakteja saadessaan nuori vahvistaa omia sosiaalisia taitojaan niin kanssakäymisen kuin myös ryhmätoiminnan saralla kerryttää samalla sosiaalista pääomaa (Anttila ym. 2012. 16).

Tavoitteellinen ja motivoiva toiminta voi osalle nuorista olla ovi oppia uusia konkreettisia taitoja ja mielenkiinnon kohteita, jotka myöhemmin voivat jalostua ammatiksi asti (Laine ym. 2011, 108). Hyvä esimerkki tällaisesta tilanteesta on Tornion Nuorisotoimen toiminnassa mukana ollut 15-vuotias poika, joka oli mukana useassa tapahtumassa muun muassa ääni- ja valoteknikkona. Tapahtumien ulkopuolella hän myös opetteli laitteiden käyttöä omatoimisesti saavuttaen tieto- ja taitopohjan, jonka avulla hän pääsi töihin paikalliseen tapahtumanjärjestämisyritykseen.

6 OPPAAN ARVIOINTI

Produktin valmistuttua saimme tilaajan edustajalta suoran palautteen. Tilaaja oli antamansa palautteen ja arvioinnin perusteella tyytyväinen opinnäytetyön produktin ulkoasuun ja sen sisältöön. Tilaajan mukaan heidän tarpeidensa huomioimisessa on onnistuttu ja oppaan tekoa edeltävistä tavoitteista koskien sen kohderyhmää on pidetty kiitettävästi kiinni. Tilaaja myös kiitteli produktia sen asiantuntevuudesta ja yleispätevyydestä. Opas on palautteen mukaan tarkoitus ottaa tilaajan käyttöön mahdollisimman pian. Tilaajan palaute oli yksinomaan positiivista. Olisimme kuitenkin toivoneet tilaajalta hieman yksityiskohtaisempaa palautetta ja kritiikkiä.

Voimme rehellisesti sanoa olevamme ylpeitä omasta produktistamme ja voimme antaa sen julkiseen jakeluun ilomielin ilman, että tuotosta tarvitsisi hävetä. Produkti on mielestämme kokonaisuutena ammattimainen ja se onnistuu tehtävässään.

Jotta olisimme saaneet nähdä produktin toimivan käytännössä, olisimme halunneet pilotoida opasta jonkun nuorisoryhmän, kuten Tornion nuorisoneuvoston, Meri-lapin Setan nuorten tai koululuokan kanssa. Pilotointi olisi tuonut myös opinnäytetyöhön erilaisia kokemuspohjaisia näkökulmia siitä miten sosiaalinen vahvistaminen ja kulttuurinen nuorisotyö toimitaisivat käytännössä meidän oppaamme kanssa. Pilotoinnin puuttuminen on kuitenkin ymmärrettävää ajan puutteen vuoksi.

7 YHTEENVETO

Alana nuorisotyö on jatkuvassa muutoksessa ja alan menetelmiä ja työmuotoja kehitetään eteenpäin jatkuvasti. Tämän faktan pohjalta voikin sanoa, että opinnäytetyömme produkti on yksi askel eteenpäin alan kehittämisen tällä osa-alueella, koska alan kehitys myönteisyydestä johtuen on selkeää, että opasta tullaan todennäköisesti muokkaamaan tulevaisuuden tarpeiden mukaan.

Valitettavasti tilaustyön luonteen sekä ajan puutteen vuoksi emme päässeet pilotoimaan produktin käyttöä käytännön toiminnassa. Tästä huolimatta on enemmän kuin todennäköistä että produkti tulee olemaan tehokas työkalu tilaajan aikaisemman tapahtumien järjestämiseen liittyvän kokemuksen perusteella. Toivomme että luomallamme oppaalla on pitkä käyttöikä ja sitä päivitetäisiin aktiivisesti käytön ohessa. Tilaustyö on ikään kuin yksi työkalu lisää jo monipuoliseen työkalupakkiin.

Opinnäytetyö kokonaisuuden työstäminen ja sen vaatima aineiston ja oman kokemuksen tutkiminen on avartanut omaa ajatusmaailmaa nuorisotyön moninaisuuteen liittyen. Prosessi on myös parantanut omien vahvuuksiemme löytämistä sekä oman työtteen ja ammattiosaamisen kehittymistä. Opinnäytetyön tuottamisprosessin aikana olemme sisäistäneet produktin pääajatuksen siitä, että tuotettavat tapahtumat kannattaa enemmän käsitellä pienempinä ja helpommin hallittavina kokonaisuuksina, kuin yhtenä isona pelottavana asiana, johon on vaikea tarttua ja jonka aloittaminen tuntuu mahdottomalta. Aiempia kokemuksia on tullut tutkiskeltua syvemmin ja niistä on löytynyt prosessin aikana uusia näkökulmia, joita voimme yhteisöpedagogeina käyttää tulevaisuuden työkentällä. On selvää, että tulemme tulevaisuudessa kehittämään omaa osaamistamme vielä pidemmälle aiheen parissa ja kehittämään opinnäytetyöhön liittyviä menetelmiä ja sen kautta lisäämään nuorisotapahtumien mahdollisuuksia nuorisotyön kentällä ja tämän päivän Suomessa.

LÄHTEET

Adapteri-blogi 2014. Tunnelmia PMC:stä. Viitattu 16.11.2017.

<http://adapteritornio.blogspot.fi/2014/01/>

Aluehallintovirasto 2016. Lasten ja nuorten paikalliseen harrastustoimintaan 200 000 euroa avustusta. Viitattu 27.10.2017

https://www.avi.fi/documents/10191/2881813/TIEDOTE_2016_Avustuksia+lasten+ja+nuorten+harrastustoimintaan.pdf/3427cad4-47ac-44e8-8dfe-944b2bb63191

Anttila, Annikki & Haapanen, Sinikka & Myyrä, Reetta & Mönttinen, Pekka & Parviainen, Sari, 2012. Nuorten osallisuus ja vaikuttaminen kulttuurisessa nuorisotyössä. Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus. Viitattu 31.10.2017.

https://www.hel.fi/static/liitteet/nk/Nuorten_osallisuus.pdf

Assembly 2017. Viitattu 16.11.2017. <http://www.assembly.org/winter18/>

Autio, Kirsi 2015. Miten myönteinen tunnistaminen ammattillisena työotteena haastaa työntekijän? Teoksessa Häkli, Jouni & Kallio, Kirsi Pauliina & Korkiamäki, Riikka (toim.). Myönteinen tunnistaminen. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto

Berg, Päivi & Gretschel, Anu & Humpilla, Laura 2011. Ei nuorille vaan nuorten kanssa. Miten mitata liikuntakulttuurin muutosta Your Move -Kampanjassa? Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto.

Cederlöf, Petri 2004. Nuorisotyö ja sen haasteet pienissä kunnissa. Helsinki: nuorisotutkimusverkosto

Gamexpo 2017. GameXpo Messuilla. Viitattu 21.10.2017

<http://gamexpo.messukeskus.com/messuilla/>

Gretschel, Anu 2011. Nuorisotalo mahdollistavana lähiyhteisönä: nuorten näkökulma. Helsinki. Nuorisotutkimusverkosto

Haaparanta, Pertti 2009. Kapitalismi, markkinat ja yhteisöt. Akateeminen talousblogi. Viitattu 31.10.2017. <http://blog.hse-econ.fi/?p=768>

liskola-Kesonen, Hanna 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumajärjestäjille. 1.painos. Iisalmi:Suomen Liikunta ja urheilu ry.

Kauhanen, Juhani & Juurakko, Arto & Kauhanen, Ville 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. 1. painos. Vantaa: WSOY

Kokoontumislaki 1999/530 §2. Annettu Helsingissä 23.12.1999. Saatavilla sähköisesti osoitteessa <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990530>

Kosonen, Jussi 2013. Pelitoimintaa seurakunnan nuorisotyössä. Teoksessa Lauha, Heikki & Tuuttila, Leena (toim.). Verkko nuorisotyössä- Nuorisotyö verkossa. 1. painos. Helsinki: Verke.

Kurki, Leena 2000. Sosiokulttuurinen innostaminen. Tampere: Osuuskunta Vastapaino

Laine, Sofia & Gretscher, Anu & Siivonen, Katriina & Hirsjärvi, Irma & Myllyniemi, Sami 2011. Toiminnan motiivit. Teoksessa Määttä, Mirja & Tolonen, Tarja (toim.) Annettu, otettu itse tehty- Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto

Lampinen, Jari & Välikylä Tapio 2009.Yleisötilaisuuden järjestämisopas. 1.painos. Pori: Suomen Ympäristö- ja Terveysalan kustannus Oy.

Lapin nuorten tieto- ja neuvontapalvelu 2017a. Tornio. Kulttuurihäiriö. Viitattu 27.10.2017
<http://www.lanuti.fi/Suomeksi/Valitse-kunta!/Tornio/Kulttuurihairio>

Lapin nuorten tieto- ja neuvontapalvelu 2017b. Tornio. Äxön-illat. Viitattu 22.10.2017
<http://www.lanuti.fi/Suomeksi/Valitse-kunta!/Tornio/Axon-illat>

Lappalainen, Sara & Ristola, Sonja 29.4.2015. Yle Pohjois-Karjala. Con-kesä iskee taas! Viitattu 22.10.2017

https://yle.fi/uutiset/osasto/uutisluokka/con-kesa_iskee_tuas/7958747

Linnamaa, Joke 2017. Suomen diskokulttuurin historia: Osat 1, 2 ja 3 (lyhyt oppimäärä). Viitattu 22.10.2017.

http://www.jokelinnamaa.fi/main/Joke_Linnamaa/Diskokulttuurin_historia.html

Martimo, Katja & Orjasniemi, Sonja 2010. Usko, Toivo, Rakkaus ja Rock'n roll – Alhonkaturock. Tapahtuman organisointi. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu. Liiketalouden koulutusohjelman opinnäytetyö.

Mehtonen, Tuija 2011. Sosiaalisen vahvistaminen osaaminen. Teoksessa Lundbom Pia & Herranen Jatta (toim.). Sosiaalinen vahvistaminen kokemuksina ja käytänteinä. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Myllyniemi, Sami 2009. Taidekohtia. Nuorisobarometri 2009. Helsinki: Opetusministeriö

Mäkilampi, Anni & Puistola, Riikka-Leena 2011. Koeajo-nuoret tapahtumatuottajina- Menetelmäopas. Lasten ja nuorten kulttuurikeskus ARX. Viitattu 15.10.2017

http://www.lastenkulttuuri.fi/wp-content/uploads/2016/02/koeajo_opas_2011_low1.pdf

Niemelä, Jorma 2002. Identiteettityö, sosiaalinen pääoma ja marginaalista murtautuminen. Teoksessa Ruuskanen, Petri (toim.). Sosiaalinen pääoma ja hyvinvointi. Jyväskylä: PS-kustannus

Nuorisolaki 1285/2016 §2. Annettu Helsingissä 21.12.2016. Saatavilla sähköisesti osoitteessa <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>

Parvianen, Ville 2006. Verkkopelit. Digitaalisen viestintätekniiikan seminaari. Lappeenrannan teknillinen yliopisto, tietotekniikan osasto. Viitattu 20.10.2017.

http://www.it.lut.fi/kurssit/05-06/Ti5319200/Ville_Parviainen.pdf

Poliisi 2017. Ilmoitus yleisestä kokouksesta. Viitattu 21.10.2017

http://www.poliisi.fi/luvat/ilmoitus_yleisesta_kokouksesta

Porttila, Riikka 7.10.2016. Yle. ”Poliisi tulee joka kerta!” Mopomiitti on nuorille tapa viettää aikaa. Viitattu 22.10.2017 <https://yle.fi/uutiset/3-9216179>

Quintana, J. M. 1993. Los ambitos profesionales de la Animacion. Madrid: Narcea

Ropecon 2017. Pieni Ropecon-sanasto. Viitattu 21.10.2017

<https://2017.ropecon.fi/kavijalle/pieni-ropecon-sanasto/>

Ruotsalainen, Leena 2007. Kulttuurinen nuorisotyö on kamppailulaji. Teoksessa Hoikkala, Tommi & Sell, Anna (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä: Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto

Ruuskanen, Petri 2009. Sosiaalinen pääoma. Jyväskylän yliopiston Kansalaisyhteiskunnan tutkimusportaali. Viitattu 31.10.2017 <http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/sosiaalinen-paaoma/>

Siurala, Lasse 2001. Nuori kulttuuritilan luojana. Kulttuuri virtaa- kulttuurisen nuorisotyön seminaari 5.-6.11.2001, Kauniainen. Julkaisematon puheenvuoro.

Teosto 2015. Elävän musiikin tapahtumien määrä kääntyi laskuun. Viitattu

16.11.2017 <https://www.teosto.fi/teosto/uutiset/elavan-musiikin-tapahtumien-maara-kaantyi-laskuun>

Tilastokeskus 2008-2016. Tilasto ”Nuorten 15-24-vuotiaiden osallistuminen työmarkkinoille ja koulutukseen sukupuolen ja iän mukaan.”

<http://pxnet2.stat.fi/PXWeb/sg/3bd7331f-dd04-436b-be9e-589a2caa3816>

Timonen, Tuomas & Törmi, Heikki. Taiteesta nuorten itsetuntemuksen lisääjänä ja yhteiskunnan voimavarana. Teoksessa Myllyniemi, Sami Taidekohtia. Nuorisobarometri 2009. Helsinki: Opetusministeriö

Tornion nuorisotoimi 2017. Tornion kaupungin nuorisotyön perussuunnitelma. Viitattu 29.10.2017 <https://issuu.com/tornionnuorisotoimi/docs/nups>

Tubecon 2017. Mikä Tubecon? Viitattu 21.10.2017 <https://tubecon.fi/mika-tubecon/>

Ventosa, V. 1993. Fuentes de la Animacion Sociocultural en Europa. Madrid: Editorial Popural.

Vuoripuro, Jari 2007. Suurten yleisötilaisuuksien turvallisuusopas. 1. painos. Helsinki: Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö

LIITTEET

-Linkki oppaan verkkoversioon

https://issuu.com/raatta/docs/opas_20tapahtuman_20tuottamiseen

